

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12C/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208024
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120208024.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: N. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., A.. K. XXXX/XX, proti žalovanému: CUTIS - AK, s. r. o., Mozartova 3, Trnava, IČO: 36 272 884, zastúpený: Advokátska kancelária ŠKODLE & PARTNERS, s. r. o., Dobšinského 12, Bratislava, o zaplatenie 40.000 Eur, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .
- II. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- III. Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 16. 10. 2020, doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 19. 10. 2020, v spojení s opravou žaloby zo dňa 05. 11. 2020, doručenou súdu dňa 05. 11. 2020, sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 40.000 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že dňa 18. 10. 2016 bol žalobca v ambulancii žalovaného na vyšetrení svrbivých pupáčikov, ktoré sa nachádzali v oblasti chrbta a slabín. Na základe vyšetrenia bola stanovená diagnóza L 24.8 - kontaktná dermatitída zapríčinená inými agensmi (podráždenia s neurčenou presnou príčinou vzniku) a predpísané lieky na lokálne potieranie na mieste výsevu. Zároveň bol určený termín kontroly o 6 až 7 dní. Na kontroly dňa 25. 10. 2016 a 04. 11. 2016 sa riadne dostavil, po opakovaných vyšetreniach mu bola potvrdená diagnóza L 24.8 a zároveň identifikovaná nová diagnóza L 23.8 - alergická kontaktná dermatitída zapríčinená inými agensmi - alergické zápalové kožné ochorenie a opäť nasadená iba lokálna liečba predpísanými liekmi. Po užití predpísanej liečby sa pupáčky zmenšili, ale úplne nezanikli. Dňa 17. 10. 2017 bol u žalovaného opäť na kontrole, nakoľko mal opätovný výskyt svrbivých pupáčikov, tentokrát aj v oblasti krku, hlave a ramenách, pričom intenzita týchto pupáčikov bola väčšia a na väčšej ploche. V rámci vyšetrenia Z.. E. preskúmala len ich povrch bez iného riadneho vyšetrenia a odhalenia príčiny vzniku týchto pupáčikov. Opätovne bola stanovená diagnóza L 24.8 a L 23.8 a nariadená povrchová liečba týchto pupáčikov. Lekárske závery z vyšetrení sú uvedené na lekárske správach zo dňa 17. 10. 2017, 31. 10. 2017 a 30. 01. 2018. Žalobca je názoru, že vykonané vyšetrenia, ktoré podstúpil u žalovaného, ako aj následne stanovená diagnóza neboli určené a vykonané správne. Presvedčenie žalobcu o nesprávnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného vychádza zo skutočnosti, že približne po 9 mesiacoch, čo u žalovaného podstúpil vyšetrenie a bral určenú liečbu, sa mu nakoľko zhoršil zdravotný stav, že dňa 22. 10. 2018 podstúpil ambulantné ošetrovanie na pohotovosti v Trnave, po vyšetrení mu bola stanovená diagnóza N 30.0 - Cystic ac, zápal močového mechúra a boli u predpísané lieky - antibiotiká Norfloxacin (Nolicin) na

ničenie baktérií spôsobujúcich infekciu. Po tom, ako začal brať antibiotiká, pominuli všetky svrbivé pupáčky a zároveň sa neobjavil ani výsev nových pupáčikov. Taktiež sa vyliečili aj ochorenia močového mechúra. Dňa 09. 11. 2018 žalobca podstúpil vyšetrenie v neurologickej ambulancii LEGATI, s. r. o., Trnava, kde mu boli odobraté vzorky moču a krvi a vzorky biologického materiálu a bola mu stanovená diagnóza Z 12.5 a predpísané lieky aj s antibiotikami. Pri následnej kontrole dňa 23. 11. 2018 mu na základe laboratórnych testov bola presne stanovená diagnóza N40 - silný zápal prostaty. Po užití liečby, ktorá mu bola naordinovaná po vyšetreniach dňa 22. 10. 2018, dňa 09. 11. 2018 a dňa 23. 11. 2018 sa vyliečili nielen problémy s močovým mechúrom (neregulovaný únik moču), ale aj so svrbivými pupáčikmi. Vzhľadom na výsledky liečby a preukázateľné zlepšenie zdravotného stavu možno konštatovať, že zdravotná starostlivosť mu bola poskytnutá správne až v rámci vyšetrení vykonaných počas dní 22. 10. 2018, 09. 11. 2018 a 23. 11. 2018, nakoľko boli vykonané všetky zdravotné úkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby. V súčasnosti je jeho zdravotný stav zhoršený a musí podstúpiť operáciu. S poukazom na rozsah a spôsob uvedených vyšetrení, v rámci ktorých mu bola správne určená diagnóza, je žalobca toho názoru, že zdravotná starostlivosť poskytnutá zo strany žalovaného nebola vykonaná správne. Potreba výkonu opísaných vyšetrení bola daná už v čase, keď podstúpil prvotnú zdravotnú starostlivosť v ambulancii žalovaného. Žiadne takéto vyšetrenia ale nepodstúpil, pričom stanovená diagnóza preukázateľne nebola správna, pretože sa nepodarilo pupáčky úplne odstrániť. Pôvod pupáčikov mal preukázateľnú súvislosť s výskytom baktérií vyvolávajúcich infekciu, ktoré u neho boli zistené až na vyšetrení na pohotovosti dňa 22. 10. 2018. Pokiaľ by jeho zdravotný stav bol vyšetrený riadne už v ambulancii žalovaného, nemusel by sa jeho zdravotný stav postupne zhoršovať, s čím by boli preukázateľne spojené bolesti, zhoršenie kvality života, ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia. Porušením povinnosti žalovaného pri výkone zdravotnej starostlivosti vznikla žalobcovi škoda na zdraví.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04. 02. 2021 poukázal na nenaplnenie ani jedného z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu (protiprávny úkon, ujma - škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie). Žalobca pri tvrdení, že žalovaný mu neposkytol zdravotnú starostlivosť správne, vychádza len z vlastného subjektívneho názoru. Žalovaný popiera, že by postupoval pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti nesprávne a vyjadruje presvedčenie, že žalobcovi poskytoval zdravotnú starostlivosť správne, čo potvrdil aj Úrad pre dohľad nad starostlivosťou, pobočka Trnava, ktorý prešetroval postup žalovaného na základe podnetu žalobcu. Úrad pre dohľad nad starostlivosťou, pobočka Trnava, v protokole o vykonanom dohľade na diaľku č. 207/2019 zo dňa 10. 10. 2019 vyjadruje záver, že zdravotná starostlivosť bola žalobcovi žalovaným poskytnutá správne; podnet bol vybavený ako neopodstatnený. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi údajným porušením povinnosti a vznikom škody. Žalobca bez akéhokoľvek dôkazu tvrdí, že svoje zdravotné problémy urologického charakteru a následnú potrebu urologickej operácie spája s postupom žalovaného. Nárok žalobcu považuje žalovaný za nedôvodný a navrhuje žalobu zamietnuť.

4. Žalobca v podaní zo dňa 23. 02. 2021 (v rámci repliky) uviedol, že vyjadrenie žalovaného považuje za formálne, nezaoberajúce sa skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v opravenej žalobe. Žalobca opätovne zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia uvádzané v žalobe. Doplnil, že žalovaný svoje závery o diagnóze L 24.8 a L 23.8 nemal ničím podložené - rozbor krvi, moču, neurobil žiadny z týchto nevyhnutných úkonov, ktoré spraviť mal, čím je spochybnená správnosť určenia diagnózy žalovaným.

5. V podaní zo dňa 23. 03. 2021 žalovaný (v rámci dupliky) opakovane odmietol, že by činnosťou došlo k naplneniu čo i len jedného predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu. Žaloba podaná žalobcom je založená výlučne na jeho laických názoroch a domnienkach, jeho tvrdenia nie sú podložené žiadnymi odbornými medicínskymi poznatkami, vo svojich písomných podaniach neodkazuje na odbornú literatúru. Žalobcove tvrdenia o nesprávnom poskytnutí zdravotnej starostlivosti a tvrdenia o súvislosti medzi postupom žalovaného a jeho zdravotnými obtiažami urologického charakteru (hyperplázia prostaty) sú len žalobcovou špekuláciou. Príčinná súvislosť medzi poskytovaním zdravotnej starostlivosti žalovaným a vznikom hyperplázie prostaty u žalobcu je vylúčená, táto sa začína prirodzene prejavovať asi u tretiny mužov nad 50 rokov a považuje sa za prirodzenú súčasť starnutia spôsobenú hormonálnymi zmenami podmienenými genetikou.

6. Vo vyjadrení zo dňa 26. 04. 2021 sa žalobca odvolal na svoje vyjadrenie zo dňa 23. 02. 2021. Súčasne uviedol, že proti oznámeniu o výsledku prešetrovania podnetu Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava, podal nadriadenému orgánu sťažnosť, ktorý opätovne

podľa názoru žalobcu rozhodol zjavne tendenčne a účelovo a v nedostatočne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení veci, v dôsledku čoho podal žalobu na tunajší súd, čím sa domáha spravodlivého rozhodnutia.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe, najmä lekárskymi nálezmi (zo dňa 18. 10. 2016, 25. 10. 2016, 04. 11. 2016, 17. 10. 2017, 31. 10. 2017, 30. 01. 2018, 14. 11. 2013, 06. 11. 2014, 22. 10. 2018, 09. 11. 2018, 23. 11. 2018, 30. 11. 2018, 11. 01. 2019, 08. 02. 2019), podaním žalobcu zo dňa 29. 10. 2020, výzvou na náhradu škody zo dňa 29. 10. 2020, opravou žaloby, oznámením zo dňa 18. 11. 2020, stanoviskom k výzve na náhradu škody zo dňa 11. 11. 2020, oznámením zo dňa 23. 11. 2020, predloženým zoznamom znalcov, dekurzom zo dňa 18. 11. 2020, vyjadrením žalovaného zo dňa 04. 02. 2021, protokolom č. 207/2019 o vykonanom dohľade na diaľku, vyjadrením žalobcu zo dňa 23. 02. 2021, vyjadrením žalovaného zo dňa 23. 03. 2021, vyjadrením žalobcu zo dňa 13. 04. 2021 a zo dňa 26. 04. 2021, žiadosťou o prešetrenie postupu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti/ošetrovateľskej starostlivosti, oznámením o začatí prešetrovania podnetu, oznámením o výsledku prešetrenia podnetu, sťažnosťou, oznámením výsledku prešetrenia opakovaného podania, vyjadrením žalobcu a právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Žalobca sa dňa 18. 10. 2016 podrobil vyšetreniu a následne v dňoch 25. 10. 2016, 04. 11. 2016, 17. 10. 2017, 31. 10. 2017, 30. 01. 2018 kontrole v ambulancii žalovaného, pričom mu bola stanovená diagnóza L 24.8 - kontaktná dermatitída z podráždenia zapríčinená inými agensmi nejasnej etiologie v rámci dif dg L 23.8 Alergická kontaktná dermatitída zapríčinená inými agensmi.

9. Dňa 22. 10. 2018 bol žalobca ošetrený na ambulantnej pohotovostnej službe, kde mu bola stanovená diagnóza N30.0.

10. Následne dňa 09. 11. 2018 sa žalobca podrobil vyšetreniu u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti LEGATI, s. r. o., a následne aj v dňoch 23. 11. 2018, 30. 11. 2018, 11. 01. 2019 a dňa 08. 02. 2019, a to v súvislosti s diagnózou N 40.

11. Žalobca sa podaním zo dňa 29. 10. 2020 obrátil na žalovaného s výzvou na náhradu škody spôsobenej nesprávne vykonaným vyšetrením, pričom navrhol uzatvorenie dohody o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia ako kompenzáciu za škodu na zdraví a nárok titulom náhrady za bolesť vyčísliť na sumu 25.000 Eur a nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia na sumu 15.000 Eur. Podaním zo dňa 18. 11. 2020 žalobca súdu oznámil, že žalovaný nárok žalobcu neuznal, a to ani sčasti, keď zo stanoviska žalovanej zo dňa 11. 11. 2020 vyplynulo, že nárok žalobcu je nedôvodný.

12. Dňa 18. 11. 2020 sa žalovaný podrobil vyšetreniu v Praktickej ambulancii, s. r. o., Trnava, u Z.. A. P., všeobecného lekára pre dospelých.

13. Z protokolu č. 207/2019 o vykonanom dohľade na diaľku zo dňa 10. 10. 2019, vypracovanom Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava, je zrejmé, že zdravotná starostlivosť bola žalobcovi u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (žalovaného) poskytnutá správne, skupina vykonávajúca dohľad nezistila u dohliadaného subjektu v rámci predmetu dohľadu žiadne nedostatky. Podnet bol hodnotený ako neopodstatnený. Uvedené oznámil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou žalobcovi podaním zo dňa 25. 10. 2019. Proti tomuto oznámeniu podal žalobca dňa 21. 01. 2020 sťažnosť, pričom Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava žalobcovi dňa 13. 02. 2020 oznámil výsledok prešetrenia opakovaného podania, z ktorého vyplýva, že postup žalovaného nie je možné hodnotiť ako porušenie Zákona č. 576/2004 Z. z.

14. Žalobca na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava písomne podanej žaloby v znení jej opravy a všetkých pripojených relevantných listinných dôkazoch. Je názoru, že na základe vyjadrení a listinných dôkazov došlo k ujme na zdraví žalobcu, a to ťažkej ujme s následkom operácie a žalovaný ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti mu v roku 2016 - 2018 neposkytol zdravotnú starostlivosť správne. Trvá aj na stanovenej výške náhrady škody za túto ujmu na zdraví, pokiaľ nedôjde zo strany žalovaného k prípadnému návrhu na zmier, ktorý bude prijateľný a adekvátny.

15. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa pridriava písomných vyjadrení. Poukazuje na to, že žalobca v konaní nepreukázal naplnenie ani len jednej podmienky vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, výšku škody, príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, a ani len zavinenie. K návrhu žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania uviedol, že toto považuje za nehospodárne, nakoľko otázka porušenia povinnosti bola zodpovedaná úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý aj v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je kompetentný rozhodovať o správnosti poskytovania zdravotnej starostlivosti. Navrhuje, aby bola žaloba zamietnuť a žalovanému nahradené trovy konania.

16. V rámci záverečnej reči žalobca uviedol, že žalovaný nepreukázal žiadne relevantné dôkazy, že diagnózy L 23.8 a L 24.8 sú správne. Žalobca prvýkrát navštívil žalovaného dňa 18. 10. 2016, vyšetrenie bolo iba lokálne a neboli vykonané všetky zdravotné úkony na správne zistenie diagnózy a jej liečby. Následnými kontrolami bolo zo strany žalovaného konštatované, že sa postupovalo správne. O rok na to dňa 17. 10. 2017 sa žalobca musel opäť dostaviť k žalovanému z dôvodu opätovného výskytu drobných pupáčikov, kde žalovaný spravil odborné vyšetrenie, taktiež iba ako prvýkrát lokálne určil liečbu a tie isté diagnózy. Pričom toto opätovné kožné ochorenie bolo na väčšej ploche tela. Už zo samotnej skutočnosti bolo zrejmé, že tým, že došlo k opakovanému výskytu výsevu pupáčikov, nebolo postupované a určené diagnózy a liečby správne. Žalovaný v zmysle zákona o poskytovaní zdravotnej starostlivosti nevykonával všetky zdravotné úkony na presné a správne zistenie diagnózy a liečby, a postup, ktorý žalovaný zvolil v oboch prípadoch, je neštandardný. Týmto spôsobil následne preukázanými listinnými dôkazmi ťažkú ujmu na zdraví žalobcu. A nezistil to, čo zistiť mal, že choroba bola zapríčinená baktériami spôsobujúcimi infekciu. Navrhuje, aby súd potvrdil, že odborné vyšetrenie a liečba boli nesprávne a požaduje náhradu škody tak, ako bolo navrhované v oprave žaloby a všetky trovy konania.

17. Právny zástupca žalovaného v rámci záverečnej reči uviedol, že žalobca dôkazné bremeno neunesol a nepreukázal, že by žalovaný porušil právnu povinnosť, a teda postupoval v rozpore s povinnosťou poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Všetky tvrdenia žalobcu sú len jeho domnienkami, ktoré ničím nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané naplnenie ani len jednej podmienky vzniku zodpovednosti za škodu, navrhuje žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania.

18. Podľa § 162 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok súd konanie preruší, ak
a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,
b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,
c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

19. Podľa § 162 ods. 2 CSP súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.

20. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

21. Žalobca žiadal tunajší súd o prerušenie konania, ktorý návrh odôvodnil ustanovením znalca do konania súdom za účelom zistenia, či zdravotná starostlivosť, ktorá mu bola poskytnutá, bola poskytnutá správne a za účelom obodovania a tým určenia výšky škody.

22. Vzhľadom k tomu, že žalobca neuviedol právne relevantné dôvody, pre ktoré by mal súd návrhu na prerušenie konania vyhovieť, pričom neboli splnené ani zákonom stanovené podmienky, za ktorých súd konanie preruší, súd vo výroku I. tohto rozsudku rozhodol tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol. Súd zároveň poukazuje na ustanovenie § 165 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak je konanie prerušené, procesné úkony sa nevykonávajú, a teda v čase, kedy by konanie bolo prerušené, by nebolo možné znalecké dokazovanie vykonávať.

23. Podľa § 415 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

24. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

26. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

27. Podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj vydávanie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia a jeho náležitosti upravuje Zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia“).

28. Podľa § 2 ods. 3 písm. d) Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia na účely tohto zákona posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

29. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú stanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

30. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

31. Podľa § 5 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

32. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

33. Podľa § 7 ods. 3 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený.

34. Podľa § 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

35. Súd pri právnom vyhodnení nároku žalobcu na náhradu škody v súvislosti s ublížením na zdraví v dôsledku poskytovania zdravotnej starostlivosti žalovaným dospel k záveru, že vzhľadom na skutkové

tvrdenia žalobcu súd vyhodnotil nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka, a teda v danom prípade ide o spôsobenie škody porušením právnej povinnosti.

36. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), ďalej vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody predpokladom vzniku povinnosti nahradiť škodu. V zmysle § 420 ods. 3 sa pripúšťa, aby sa žalovaný zbavil tejto povinnosti, ak preukáže, že škodu nezavinil. Z formulácie ustanovenia vyplýva, že ďalším predpokladom vzniku povinnosti nahradiť škodu je zavinenie, ktoré sa u konajúcej osoby prezumuje (predpokladá). Táto prezumpcia zavinenia sa vzťahuje iba na zavinenie nedbalostné; stačí však, ak sú dané skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že ide o nedbanlivosť nevedomú. Škodca musí preukazovať, že škodu nezavinil.

37. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

38. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním súd zhodnotil v rozsahu potrebnom pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k podstate veci a uzavrel, že nie je opodstatnené nariaďovať ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity strán sporu, keďže skutkový stav, na základe ktorého súd rozhoduje v sporovom konaní ovládanom zásadou kontradiktórnosti, má byť výsledkom dôkaznej aktivity a snahy strán sporu, ktorí majú hlavnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu a preukázanie svojich tvrdení a aktivita súdu v rámci dokazovania sa obmedzuje na rozhodovanie, ktoré zo stranami označených dôkazov vykoná, a preto súd vo veci rozhodol.

39. V konaní bolo nesporné, že žalovaný poskytoval žalobcovi v dňoch 18. 10. 2016, 25. 10. 2016, 04. 11. 2016, 17. 10. 2017, 31. 10. 2017 a 30. 01. 2018 zdravotnú starostlivosť, pričom mu bola stanovená diagnóza L 24.8 a L 23.8. Nebolo tiež sporné, že žalovaný absolvoval tiež ďalšie odborné vyšetrenia u iných poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, pričom mu boli diagnostikované iné (ďalšie) ochorenia.

40. Sporné zostalo, a teda bolo na žalobcovi, aby preukázal kumulatívne naplnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

41. Po vykonanom dokazovaní mal súd za to, že žalobca splnenie všetkých podmienok vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepreukázal, keď súdu nepredložil lekársky posudok o bolestnom ani lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, spracovaný posudzujúcim lekárom a vydaným zdravotníckym zariadením, ktorého posudzujúci lekár vypracoval znalecký posudok (§ 7 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia).

42. Keďže súd nemal za splnený predpoklad vzniku škody, keď žalobca súdu nepreukázal, že by mu v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného vznikla škoda na zdraví, ďalšími predpokladmi naplnenia zodpovednosti za škodu sa nezaoberal, nakoľko dané podmienky je potrebné splniť kumulatívne.

43. Súd nevykonával dôkazy navrhnuté žalobcom, a to výsluch žalobcu a výsluch žalovaného, keď žalobca ani nešpecifikoval, ktoré skutočnosti by mali byť vykonaním týchto dôkazov preukázané. Navyše vykonanie týchto dôkazov by bolo neúčelné, keď ani výsluchom žalobcu ani výsluchom žalovaného nemožno nahradiť lekársky posudok, na základe ktorého možno náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytnúť.

44. Rovnako súd nevykonal ani návrh žalobcu na doplnenie dokazovania, a to znaleckým dokazovaním znalcom z oblasti zdravotníctva na zistenie príčiny zhoršenia zdravotného stavu (zavinenie žalovaného) a výšku škody a znalcom z oblasti dermatovenerológie na určenie pochybenia v stanovených diagnózach a nasadenej liečby u určením výšky odškodnenia, a to z dôvodu nadbytočnosti a nehospodárnosti. Súd opakovane uvádza, že náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia možno poskytnúť len na základe lekárskeho posudku spracovanom posudzujúcim lekárom a vydaným zdravotníckym zariadením, ktorého posudzujúci lekár vypracoval znalecký posudok (§ 7 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia), o ktorý mohol žalobca ako poškodený požiadať (§ 7 ods. 3 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia), pričom až v prípade, že by vznikli pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, mohol žalobca požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu (§ 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia).

45. Nakoľko v konaní nebol preukázaný vznik škody (jej výška) ako jeden z podstatných náležitostí predpokladov zodpovednosti za škodu, súdu sa potom javilo nehospodárne vykonať dôkazy smerujúce k preukázaniu ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu, keď takéto dokazovanie by bolo zbytočným predlžovaním konania a jeho výsledky by nemohli viesť k inému záveru súdu.

46. Súd pritom podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/42/2020-407 zo dňa 24. 02. 2021.

47. Podľa ustálenej súdnej praxe nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou sporu nie je postupom, ktorým súd odňal strane možnosť konať pred súdom (R 37/1993), keď strane síce zákon ukladá povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje súd.

48. Vyhodnotiac dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a s poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody, teda že žalobca nepreukázal opodstatnenosť uplatneného nároku na náhradu škody vo vzťahu k žalovanému, keď súdu absentovalo preukázanie vzniku škody, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu vo výroku II. tohto rozsudku zamietol.

49. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, keď žalovaný bol v konaní plne úspešný, a preto mu súd vo výroku III. tohto rozsudku priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

54. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý

ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.